

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Reintje De Vos

Hendrik <Van Alkmaar>

Haarlem, 1826

Vertreck naar en aankomst te Malepertus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62132)

ren gaan, die naar mij verlangen, indien het U Heer Koning behaagt."

De Koning sprak: „ Gij kunt vrij en onbekommerd gaan en zonder gevaar reizen."

Alzoo scheidde REINTJE uit het Hof met schoone woorden en in groote gunst.

Vertrek naar en aankomst te Malapertus.

Hij vertrok met zijne vrienden, naar *Malapertus*, en bedankte hen allen voor de groote gunst en eere, en dat ze hem hadden bijgestaan in den nood, en hierop scheidten zij van hem en elk ging naar de zijnen.

REINAART ging naar binnen en kwam bij Vrouw ERMELIJNE, die hem vriendelijk welkom heette; zij vroeg hem, naar het doorgeworfeld leed, en hoe hij het ontkomen was.

Hij antwoordde: „ In alles met voordeel. Ik sta hoog in 's Konings gunst. Hij plaatste mij wederom in zijnen Raad, boven alle andere Heeren, tot groote eere van ons geslacht. Hij benoemde mij tot *Kanselier* en *Zegelbewaarder* van het rijk, en heeft het besluit uitgevaardigd:

Wat REINEKE zal doen, en REINEKE zal schrijven,
't Is alles welgedaan, en 't zal geschreven blijven.

Ik heb verder aan den wolf in deze dagen zulk eene les gegeven, dat hij niet meer klagen zal.

Ik

Den wulv , dat he nigt mër werd klagen ;
 Ik hävve öm ök halv geblended ,
 Darto fyn hele slägte fhänded ;
 Ik hävve öm gelubbed ja also fër ,
 Der werlde werd he nèn nutte mër.
 Wi slogen einen kamp , ik hêld öm under ,
 Wird he gefund , dat dait mi wunder ;
 Dat hope ik nigt ; dog ligt där nigt an :
 Ik bin geworden fyn overman ,
 Darto ök aller finer gefellen ,
 De des mid öm hêlden unde byfellen.
 Desses was de fosfinne fere fro ,
 Unde sine twe kinder ök also ,
 Dat ör fader sus was forhäven.
 Se spröken : ja , nu wil wi leven
 In groten ere ane forge ,
 Unde maken fast unse borge !
 Sus is nu Reinke hóggeéred ,
 So hyrmid korte is gelered .

De lerer , de desse historien fhrêv ,
 Shrivt forder , wör Ifegrim blêv .
 He lag in deme kreite fër ovel gefaren .
 Sine frunde gingen to öme by paren ,
 Syn wyv unde Hinze , ök Brün , de bare ,
 Sine kinder , fyn gefinde , sine frunde weren dare .
 Se drogen öm üt deme kreite mid klagen ,
 Unde hävven öm up einer bare gedragen
 Mid hoie , där he warm inne lag .
 Tohand men sine wunden besag ,

Dër

Ik heb hem half blind gemaakt, zijn geheel geslacht tot schande gebragt, en hem zoodanig getroffen, dat hij voor de wereld niets meer van nut is. Wij hebben eenen kamp gestreden. Ik hield hem onder; wordt hij ooit wederom gezond, dit zal mij verwonderen. Ik denk het niet, en daaraan ligt mij ook weinig gelegen. Ik ben nu boven hem gesteld, en ook boven, die van zijn gevolg, die het met hem hielden en hem bijstonden.

Over dit allés was vrouw ERMELIJNE zeer verheugd; zijne twee zonen niet minder, en wel daarover, dat zij hunnen vader zoo verhoogd zagen. Zij spraken: „Nu willen wij in groote eere en zonder zorg leven en ons kasteel vast maken.”

REINTJE werd alzoo hoogelijk vereerd, gelijk korteljk hiermede is geleerd en aangewezen.

B E S L U I T.

De Dichter, die deze geschiedenis gaf, meldt verder aangaande IZEGRIM,

Dat deze in den deerlijksten toestand in de kreits bleef liggen. Zijne vrienden kwamen, bij paren, tot hem; zijne vrouw ging met HINZE en BRUIN; verder volgden zijne kinderen, die van zijn gezin en zijne vrienden. Zij droegen hem uit het strijdperk met groote klagten, en legden hem toen op eene draagbaar met hooi, waarin hij warm bestopt werd. Men bezag en telde zijne won-

won-